15e JAARGANG. CURAÇAO DEN 21sten MEI 1898. No. 751

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 20 Mei.

Aaneenschakeling van moderne dwalingen.

—o—

Niets, dunkt me, is voor het gezond verstand en den christen zin zoo troostvol en tevens zoo leerrijk, als den gang gade te slaan der Goddelijke Voorzienigheid, die door de deinende eeuwen heen alles dienstbaar maakt aan hare glorie en daardoor aan het geluk harer uitverkorenen. Voor hen die God uitkiezen met die liefde van voorkeur, waarvan de H. Paulus uitdrukkelijk spreekt, werkt alles en werken allen mede ten goede. Toch is er van een anderen kant niets zoo curieus, als een onderzoek en toetsing van de allerleiheid der volgreeks van de pogingen, welke de menschelijke geest aanwendt, om zich los te maken van alles, wat den schijn heeft hem te belemmeren, of wat hem in den weg staat ter verwezenlijking van het ideaal, van het modelbeeld, dat men aanbidt.

De geest, het verstand wil *vrij* zijn! Ongetwijfeld de vrijheid is eene gave Gods, een van Gods schoonste gaven.

Maar vrijheid is niet *onafhankelijkheid*.

God heeft den mensch vrij geschapen maar niet onafhankelijk.

Integendeel 's menschen afhankelijkheid behoort, evenzeer als zijne vrijheid, tot het wezen van zijn natuur.

De afhankelijkheid is in het plan van den Schepper een gave even kostbaar als de vrijheid. De eigenaardige gave der menschelijke vrijheid kan zelfs moeilijk gedacht worden zonder die afhankelijkheid.

Toch is het waar, dat de vereeniging dier vrijheid met de afhankelijkheid, of, zoo men wil, de vereeniging van 's menschen activiteit met de onderwerping, door zijne afhankelijkheid gevorderd, eene dier vraagstukken is, welke de puurmenschelijke vrijheid nooit tot eene bevredigende oplossing zal brengen.

Voor de puur-menschelijke wijsheid is de vrijheid in de onderdanigheid een geheim, dat voor haar even ondoorgrondelijk is als het geheim der grootheid in de vernedering, als de zegepraal van het kruis in de vervolgingen, als het geheim der altoos grootere glorie Gods in spijt der goddeloosheid en der ongodsdienstigheid, welke de Voorzienigheid duldt en toelaat, juist voor het geluk harer uitverkorenen.

De wijsheid dezer wereld heeft de vrijheid lief, maar verfoeit de afhankelijkheid. Voor haar is het onafhankelijk zijn *de* vrijheid. Daarom is hare uitroeping der vrijheid niets als eene ophemeling der onafhankelijkheid, zelfs tegenover den persoonlijken God. Het *non-serviam* (ik zal niet dienen) is haar parool, is het geheimzinnig en geheimnisvolle idee van al haar weten, van geheel hare wetenschap. Wordt nu iemand slaaf dier wijsheid, dan zal hij verzet aanteekenen tegen allen wat zijne activiteit in den weg schijnt te treden. Van het oogenblik dat die onafhankelijkheid hem toelacht, wordt al zijn pogen, al zijn streven gericht tegen alles wat de vrijheid zijner gedachte, de vrijheid van zijn woord belemmert, tegen alles, wat de dierlijke, beestachtige activiteit zijner hartstochten voetkluisters aanlegt.

Hij wil de *onafhankelijke vrijheid*, al moet hij in de worsteling hiervoor bezwijken. Om die onafhankelijke vrijheid te erlangen, kiest hij den nacht boven den dag, de duisternis boven het licht, vrijwillige verblinding boven alle leiding. Hij zal den vrede, de rust zijner ziel zoeken in de loochening van God, van de Gods-idee zelfs. Daarvoor stuift hij op in dolle razernij of hurkt hij neer in volslagen onverschilligheid, al moet hij vergaan aan eigen domheid.

Heeft de loochenaar van een persoonlijken God zich eenmaal in dat labyrinth der *onafhankelijke wijsheid* begeven, dan moet zooveel mogelijk alle hoop op terugkeer of daaruit-treding afgesloten worden. Hij wil alles door zich zelven vinden. Hij geeft zich vraagstukken op, waarvan hij de onbekende onmogelijk vinden kan: niet eens op de wijze van Diophantes. Immers, hij vervalscht de gegevens. Hij bouwt stelsel op stelsel, stapelt theorie op theorie, hij wendt en keert zich als eén bezetene om dat alles te doen bewonderen.......een ding doet hij nooit: met eenige gedweeheid een *gezag* volgen. Dat toch zou het offer vergen zijner onafhankelijkheid. Dat echter nooit; liever erkend, dat misschien twee plus twee wel eens vijf zou kunnen zijn. Iets vragen aan God, een gebed tot God is hem een gruwel. Hij zoekt liever; aldoor zoeken zonder ooit te vinden, wat hij zoekt is hem liever dan zijne *ongenoegzaamheid* erkennen, dan eene leiding, welke dan ook, te volgen: *denken* wil hij wel, *bidden* dat nimmer!

't Is wel eens aardig zoo buiten die beweging te staan om de *kromme lijnen* van welken graad dan ook, te volgen, de kromme lijnen door de geniën, die de wereld aanbidt, beschreven. Wij bewonderen de inderdaad energieke *impulsies*: wij zoeken naar en vinden vaak de oorzaak der *afwijkingen*, de punten der *ombuigingen*, en vooral de *veelvoudigheid* der punten. Alle gegeven punten, elk afzonderlijk, vormen een punt van ons onderzoek. En het resultaat? Wij vinden dat die genieën een bewonderenswaardig combinatievermogen bezitten, maar eigenlijk niets *voortbrengen*: daar is geen scheppingsvermogen, vaak zelfs geen intutie, althans niets brengen zij voort, wat ze niet zouden hebben voortgebracht, indien zij in de orde, door de Voorzienigheid gewild, gebleven waren. Hadden zij dat gedaan, er ware minder krachtverlies of beter krachtsverspilling te betreuren, de combinatiën zouden heerlijker geworden zijn en de voortbrenging van blijvender vruchtbaarheid.

In dat laatste geval echter zouden die genieën van eigen vorming geen proeve hebben geleverd van eene dwaze onafhankelijkheid; de toejuichingen der *humanitairen* zouden zij moeten missen; de gelegenheid om te *poseeren* had ontbroken; *zelf-aanbidding* of aanbidding van zich zelven werd onbestaanbaar; dat doen *schokken* der wereld op hare oude grondslagen, om er den Babeltoren, met de *vlammende ster* der geometrie, der glorie of generatie bekroond, op te richten ware ook al achterwege gebleven. Ze hadden wel blijk kunnen geven van zielsgrootheid, die God alleen geeft; ze hadden, bij het volmaken van het natuurlijke, kunnen opstijgen naar het bovennatuurlijke, harten ontroeren, harten doen opgaan van deugd tot deugd elkander stichten en zoo een tempel kunnen bouwen ter eere van den driewerf heiligen God, wiens zegeningen de vervulling hunner wenschen hadden gewaarborgd, het geluk namelijk hunner huisgezinnen, en vrede der wereld, den voorspoed van het heelal.

Neen. De dwaling heeft dit eigenaardigs: zij *leert* niets aan. Men ontwikkelt ze op honderd wijzen: men zal als een blinde tasten en morren en vloeken, maar daardoor niet meer zien. De zon blijft schijnen aan het firmament alsof er die

---

FEUILLETON.

UN PISCADO.

—o—

(*Fin*).

Nan a drenta den es canoa i Claude a coeminza rema.

"Na ki porta Senjornan kiér mi hiba boso?" el a puntra.

"Com leuw ta, na es punta di mas acerca?" es homber bieuw coe bril tabata puntra.

"Un sesenta milja ingles."

"I cuantoe e biaha lo dura?"

"Coe es bientoe aki, mas ó menos ocho ora, podisé algo mas."

"Anto pa banda di cuat'or di mainta lo nos jega?"

"Si."

"Tanto bal pa nos, na ki porta koe ta koe nos baha, ma pa cierto motiboe nos lo ta mas contentoe, koe lo ta na un lugar solitaria."

"Esai ta famoso, senjor!" Claude dici hariendo, mientra el a haja un idea. "Mi conocé un bahía chikitoe koe boso por baha sin koe ningun hende mira boso.

I na un cien paso for di kantoe di lamar, boso ta haja camina di Omhersburg."

"Esai ta masjar bon", es bieuw dici i es otro nan a sagudi cabez na senjal di aprobacion.

Es canoa tabata corré coe velocidad riba Lago di Erie.

Es tres pasageronan tabata papia mas tanto poco-poco, i es hoben piscadó tabata corda riba Louison.

Un ora despues luna a sali. Di repente nan a tendé den di aleuw makina di un vapor, Claude a sigi su biaha pa Nord.

Asina a pasa ocho ora i luz di dia a coeminza sali caba na Oost.

„Nos ta cerca di jega?" es bieuw a puntra.

„Un dos-tres minuut mas," es piscador a respondé,

Un momento despues es canoa a jega tera.

„Aki ta és lugar!" Claude dici.

Es lugar tabata plat i jen di zantoe i mas aleuw tabata jen di jerba. Es tres hombernan a sali for di canoa.

„Boso lo ta asina bon di doena mi es cien fuerte awor?" Claude dici coe nan amistosamente.

„Un strop na bo garganta, lo nos doena bo, cachó!" es un bieuw coe bril dici furioso. „Bo ta keré, koe lo nos larga bo horta nos asina? Un fuerte pa cada un di nos ta mas koe bon. Ata tres fuerte."

Sin papia un palabra e piscadó a toema es placa i el a rema su canoa bai.

Ora e tabatin un binti meter di distancia for di nan, el a stop su canoa i el a grita:

"Tendé mi un palabra!"

"Kiko mas bo kier?" e bieuw a puntré.

"Ata boso tres miserable fuerte," Claude tabata grita nan. El a tira un pa un di es placa nan riba tera; es bieuw a piki nan hariendo i el a hinca nan den su sacoe.

"Bo ta un piscadó loco!" es bieuw tabata grité.

"Bo ta keré asina, malbado bieuw," es jonkman dici.

"Es koe hari di último, ta hari mas tantoe. Boso a ganja mi, ma mi ta mas sabir koe boso. Bai para mas na haltoe i anto boso lo mira!"

El a rema un poco mas i el a bolbé stop.

Entre tanto es tres hombernan a bai para na es haltura. Coe horror nan a ripara koe nan no tabata na Canada, ma riba un isla chikitoe di forma di mitar luna meimei di Erie.

"Bini coe bo canoa! Nos ta doena bo es cien fuerte!"

"Mi no kier é mas!"

"Dos cien bo ta hája!"

"No!"

"Mil fuerte!"

"Tampoco!"

"Diez mil fuerte!"

Claude tabata hari i bofon di nan. "Es cantidad ai mi ta haja, pasobra mi cohé boso!"

"Cincuenta mil fuerte anto!"

Na lugar di respondé nan, Claude a sigi su biaha. Mihor mi kier gana diez mil fuerte honradamente, i no cincuenta mil di placa hortá.

También es ladronnan por ganja mi i asesina mi podicé.

Solo tabata briljante caba na firmamento!

Poco despues di diez ora Claude a jega na Cleveland i el a baha na tera. Unbez el a bai na Union-Bank, pa é papia coe directornan.

Na principio nan no kier a tendéle. Ma ora el a bisa nan koe é tin noticia di es ladronnan, nan a largé drenta unbez i el a haja nan ta delibere riba es asunto aí. Té awor nan no a haja sabi nada di es ladronnan.

"Senjores," Claude tabata puntra, "cual di boso ta gefe principal?"

"Ami," un senjor bieuw a respondé, "mi nomber ta Hamilton!"

Es piscadó a haci un compliment i el a bisa nan kende é tá.

"I ki noticia bo ta trecé?"

"Mi kier bisa bo solamente, koe mi sabi unda es tres ladronnan ta. Lo mi haja sigur es diez mil fuerte si mi entrega boso es ladronnan koe loké nan a horta?"

"Sigur!"

"Mi a poné toer tres preso."

"Bo sol?"

"Si senjor!"

"Esai ta parcé increible?" Hamilton dici sagudiendo cabez.

"Sigur Senjor! Nan toer tres ta bon preso riba un isla di zantoe den lago di Erie. Nan no por bai aifor

blinden niet waren: wat maakt het haar licht! Maar de dwaling blijft den nacht stellen boven den dag, de schemering kiezen voor het licht. 't Is altoos even oud en even nieuw: *dilexerunt magis tenebras quam lucem:* zij gaven aan de duisternissen den voorkeur boven het licht.

't Is niet eene beschuldiging die wij onze eeuw naar het voorhoofd slingeren. De ongodsdienstigheid was immer zoo, is nog zoo en zal zoo blijven. De goddelooze onzer dagen, zegt P. Berthier, is als die van Davids tijden, *aanbidder van eigen ideeën.* In de overtuiging dat hem eenmaal het geluk dienen zal in zijne zwarte, booze plannen, bekommert hij zich om God noch gebod, om oordeel noch ergernis, om onrecht noch misdaad. Hij *fabriceert* voortdurend stelsels van ongodsdienstigheid en lichtmisserij, verkondigt ze, als hij kan, sluipt er in stilte mede rond, als hij bang wordt.

Wij spreken dus over de goddeloosheid *in se,* of over den *ideëel-goddeloozen,* wiens type wij in meer of minder duidelijke trekken geschetst vinden in de velerleiheid der wijsgeerige combinaties dezer wegkruipende eeuw, zoowel als in de Syzygien van Valentinus en in de Tetractys van Pythagoras en Plato. Diensvolgens is het niet de vraag of deze en gene van goede of kwade trouw zijn: de individuen komen slechts voor zooverre in aanmerking, als zij zich vereenzelvigen met de beginselen, wier valschheid blijkt en wier toepassing vol gevaar is. Wij willen de waarheid in haar algeheele kracht, in haren goddelijken glans, in haren triumf.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 12 dezer maand, No. 263, is aan den Heer M. F. Arends, plaatsvervangend Kantonrechter op Aruba, op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten.

***

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 18 dezer maand, No. 271, is de Heer D. C. van Romondt, Landraad, met ingang van den dag, waarop de Heer J. Möller, Gezaghebber van St. Martin N. G. en President van den Raad van Justitie aldaar, het bestuur van genoemd eiland zal overgeven, belast met voormelde betrekkingen.

Kerkelijke berichten.

Op Pinksterzondag zal Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, Apostolisch Vicaris van Curaçao, in de Sint-Annakerk van Otrabanda en der de Pontificale H. Mis, die 's morgens ten negen ure begint, de H. Priesterwijding toedienen aan den Eerwaarden Heer A. Ellis, Diaken en student van het Seminarie te Scherpenheuvel.

***

Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft benoemd tot pastoor der St. Josefskerk te Barber (Curaçao) den Weleerwaarden Pater W. J. Van Baars, ter vervanging van den Weleerwaarden Heer J. Meijknecht, tot pastoor der Sint-Annakerk te Noord (Aruba) den Weleerwaarden Pater Th. Van Sadelhoff ter vervanging van den Weleerwaarden Pater A. Helling; tot kapelaan der Sint-Annakerk te Otrabanda (Curaçao) den Weleerwaarden Pater A. Euwens.

De Weleerwaarde Heeren J. Meijknecht en A. Helling, die ongeveer elf jaren in de Curaçaosche Missie vertoefd hebben, vertrekken met de *Prins Willem IV* van den *K. W. I. M.* naar Holland, vanwaar zij het volgend jaar hier hopen terug te keeren.

***

Maandagavond vertrok de Weleerwaarde Pater Th. Van Sadelhoff met de *Gouverneur Van Heerdt* naar Aruba en Woensdagavond keerde met dezelfde scheepsgelegenheid de Weleerwaarde Pater A. Helling van Aruba hier terug.

***

Dinsdagmorgen ten zeven ure had in de Sint-Annakerk van Otrabanda de Pontificale uitvaart plaats van wijlen den Hoogeerwaarden Heer Mgr. Dr. M. A. Baralt, in leven Huisprelaat van Z. H. den Paus en Rector van het pensionnaat *Welgelegen.*

Nadat de Metten gezongen waren, besteeg Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, Apostolisch Vicaris van Curaçao, het altaar, dat evenals het geheele priesterkoor in diepen rouw was gehuld, en droeg het H. Misoffer op tot zielerust van den overleden Prelaat. Na de H. Mis verrichtte Z. D. H. de absolutie bij de baar.

Onder de aanwezigen werden vooral opgemerkt de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur der kolonie, de geestelijkheid der stad, vele hier vertoevende Venezuelanen alsmede de leerlingen van het Colegio Sto. Tomás met hunne leeraren.

Havennieuws.

Zondagmiddag omstreeks zes uur vertrokken uit onze haven naar zee de Spaansche pantserschepen *Infante Maria Teresa* en *Vizcaya*, die Zaterdagmorgen hier tot het innemen van levensmiddelen en kolen, naar men zegt voor een waarde van ongeveer 40.000 gld, waren binnengeloopen. Toen deze schepen het fort Amsterdam voorbijvoeren, speelde de kapel van het garnizoen het Spaansche volkslied, dat van de voorbijstoomende schepen met het *Wien Neêrlandsch bloed* beantwoord werd. Op zee vereenigden zich deze oorlogsbodems wederom met de pantserschepen *Almirante Oquendo* en *Cristobal Colon* en met de torpedo-booten *Terror* en *Pluton*, die allen sinds Zaterdagmorgen in de nabijheid van ons eiland waren blijven kruisen. Later voegde zich bij dit eskader nog de *Azor*. Zooals uit hier ontvangen berichten gebleken is, is dit geheele eskader, dat onder bevel staat van admiraal Topete, naar Pto. Rico gestevend.

De *Infante Maria Teresa*, het admiraalschip met 530 koppen, de *Vizcaya*, onder den commandant Eulate, met 497 koppen, en de *Almirante Oquendo* meten 7000 ton met 13000 paardenkracht, de *Cristobal Colon* is groot 6940 ton bij 14000 paardenkracht en ieder dezer schepen kan een snelheid ontwikkelen van 20 mijl per uur.

Behalve de kleinere kanonnen voeren de *Infante Maria Teresa*, de *Vizcaya* en de *Almirante Oquendo* twee kanonnen van 27 centimeter en tien van 14 centimeter; zij zijn zwaar gepantserd en de brug wordt beschermd door dikke ijzeren en stalen platen. De *Cristobal Colon* is een der meest geduchte oorlogsschepen van de Spaansche marine, deze oorlogsbodem heeft twee kanonnen van 25 centimeter en tien van 15 centimeter voor snel vuren.

De *Terror* en de *Pluton* zijn torpedo-kruisers en meten ieder 380 ton, zij hebben nog sneller vaart dan de bovengenoemde pantserschepen; de *Azor* is een torpedo-boot 1e. klasse.

Als een bijzondere omstandigheid dient hierbij vermeld, dat aan boord van de *Prins Frederik Hendrik* van den *K. W. I. M.*, welke 's morgens vroeg de Spaansche oorlogsschepen bij Klein-Curaçao in het gezicht kreeg en tegelijk met die schepen voor de haven lag, zich een Amerikaansche vice-admiraal op reis naar New-York bevond, die natuurlijk niet naliet zijne waarnemingen te doen en dezen langs telegrafischen weg naar Washington opzond.

***

Daar dezer dagen wederom een schip uit een besmette haven hier is aangekomen, is Donderdag door eenige soldaten van het garnizoen opnieuw de wacht van het quarantaine-établissement aan de Caracasbaai betrokken.

***

Wegens den oorlog tusschen Spanje en Amerika en de aanwezigheid van een Spaansch eskader in onze wateren ondervond de *Maracaibo* van de *Red D Line* in de laatste dagen stoornis in het geregeld volbrengen van hare gewone reizen van hier naar Maracaibo en omgekeerd. Naar men zegt, zal de *Maracaibo*, die onder de Amerikaansche vlag vaart, om alle moeilijkheden te voorkomen nu de Hollandsche vlag gaan voeren.

***

Gisterenmorgen liep de Engelsche boot *Restornel*, die met een lading steenkolen op weg van Cardiff naar La Guaira was, met een defect aan de machine onze haven binnen. Na de noodige reparatie zal de *Restornel* haar reis vervolgen.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Domingo Bevilacgua, Chumaceiro & de Lima, Clotilde Felts, Matilde Faneite, Julio M. Henriquez, Julia P. Lambardi, Juan Pontug, Dolores de Padron, Sarah N. de Henriquez, é hijas. (aang.)

Niet voor verzending vatbaar: een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan Isaac L. Maduro, Aruba.

Leger.

De 1e. Luitenant J. M. Herold, van het 6e. reg. inf. te Breda, komt in aanmerking voor een detacheering bij de landmacht in West-Indië.

***

De 1e. Luitenant N. Van Wingen, die van hier 22 Januari ll. naar Holland vertrok, is niet te Nijmegen, zooals verkeerdelijk door *Het Vaderland* werd gemeld en in ons nummer van 16 April werd overgenomen, maar te 's Bosch in garnizoen gekomen.

***

De soldaat, die hier verleden week met de *Prins Frederik Hendrik* als deserteur werd teruggebracht, is een der drie soldaten, die eenige maanden geleden met een Noorsch zeilschip van hier ontvluchtten. Nauwelijks zes uur bevond hij zich in zijn vroegere woonplaats in de provincie Noord-Brabant, toen de autoriteiten de hand op hem legden.

Onderwijs.

Met de *Prins Willem IV* van den *K. W. I. M.* vertrekken met een jaar verlof naar Holland de Heer F. Agterberg, Hoofd der openbare jongensschool om na een twaalfjarig verblijf in de kolonie, en Mevrouw M. E. Agterberg-Bruinier, Hoofd der openbare meisjesschool tot herstel van gezondheid.

Ongelukken.

Woensdagmiddag viel de houten globe, naar beneden, welke zich bevindt boven den ingang der magazijnen van de Gebroeders Delvalle in de Heerenstraat. Gelukkig werd bij het vallen der globe niemand geraakt, zelf werd ze een weinig gedeukt.

Venezuela.

Hoorde men in den laatsten tijd voortdurend van schermutselingen op verschillende plaatsen tusschen de regeeringstroepen en de opstandelingen, den 18den Mei werd van Caracas aan den Handelsagent van Venezuela alhier het volgend telegram verzonden:

"Generaal Hernandez is verslagen door de regeeringstroepen, die werden aangevoerd door Generaal Guerra. Velen zijn krijgsgevangen gemaakt, de strijd had plaats te Rio Guanare."

Het is nu te hopen, dat de opstand voor goed is onderdrukt en Venezuela zal kunnen genieten van de voordeelen van den innerlijken vrede, die in dat bevoorrechte land maar al te dikwijls wordt verstoord.

De zaak Warnecros.

Onlangs deed op ons eiland een bericht de ronde, alsof de Duitsche oorlogsboot *Geier* met geweld een Duitsch gevangene aan de handen der Venezolaansche Justitie had ontrukt. De ware toedracht der zaak lezen wij in de *Norddeutsche Alg. Zeitung*. Zij is deze:

Den 30 December 1896 werd te Maracaibo een Duitsch onderdaan, de dentist Dr. Wilhelm Warnecros, een algemeen geacht man, laat in den avond, terwijl hij rustig voor een koffiehuis zat, aangevallen door een Venezolaan, dien hij volstrekt niet kende. Dr. Warnecros ontving toen met een slagring een hevigen slag op het hoofd. De Venezolaan wilde verder slaan, maar Warnecros, ofschoon half duizelend, had de tegenwoordigheid van geest naar zijn revolver te grijpen en op zijn aanvaller te schieten. Deze werd in het onderlijf gewond en stierf den volgenden dag.

Tegen Warnecros werd nu eene aanklacht ingediend, maar ofschoon hem een verdediger ter zijde stond en ook de Duitsche vertegenwoordigers in Caracas en Maracaibo zich moeite gaven, om de instructie te bespoedigen, kwam de zaak eerst 20 September 1897 voor en eindigde met de veroordeeling van Dr. Warnecros wegens manslag tot 6 jaar gevangenisstraf. De veroordeelde kwam in hooger beroep en ditmaal kwam hij er af met een vonnis, waarbij hij veroordeeld werd tot een jaar verbanning naar de stad Ciudad Bolivar aan den Orinoco. Ook tegen dit vonnis teekende de veroordeelde appel aan, doch het hoogste Gerechtshof bekrachtigde bij vonnis van 19 Februari 98 de laatste uitspraak.

Onder deze omstandigheden bleef nu nog slechts de mogelijkheid over van den President gratie te verzoeken. Deze heeft dan ook den laatsten dag van zijn Presidentschap, gebruik makend van zijn recht van gratie, Warnecros van alle rechtsvervolging ontslagen.

Nu kwam het er op aan, den ongelukkige aan de vervolging der invloedrijke verwanten van den verslagene te onttrekken.

Warnecros had gewichtige redenen om te gelooven, dat ze hem wraak gezworen hadden. Hij wenschte dus het land te verlaten. Doch op welke wijze zou hij ongedeerd zijn plan kunnen volvoeren? Ook dit is, dank aan de tusschenkomst der Venezolaansche regeering en den aandrang van den Duitschen Gezant te Caracas zóó geschied, dat een Venezolaansch oorlogsschip naar Maracaibo gezonden werd, van waar het Warnecros naar La Guaira, de voornaamste haven des lands, overbracht.

Den 5 Maart kwam hij daar aan en werd tot grootere veiligheid aanstonds aan boord genomen van den zich daar bevindenden Duitschen kruiser *Geier*, die hem op zijn verlangen naar de Nederlandsche bezitting Curaçao overbracht.

De bevredigende oplossing der zaak is een bewijs van de goede ge-

---

pasobra boto no ta pasa ai nunca, i awor no ta tempoe di pisca.

El a conta nan minuciosamente toer loké a pasé cce es tres ladronnan. Es directornan tabata miré masjar asombrá.

"Si toer loké bo ta bisa, ta berdad," Hamilton dici, "anto bo tin basta astucia!"

Claude tabata hari i dici, "solamente boso meste larga poliz bai cohé nan".

Unbez nan a toema toer medidanan necesario.

Un mei ora despues un vaporcito tabata na camina di es isla. Abordo tabatin seis polis, fuera es director i Claude.

Pa banda di anochi, nan a jega na es isla, oenda berdaderamente nan a haja es ladronnan.

No tabatin ningun dificultad pa cohé nan.

Mr. Hamilton a ristra pakinan di es ladronnan i el a haja es suma, koe nan a horta di banki.

Nan tabata castigá segun ley, i Claude Regnard a haya su diez mil fuerte.

Coe es capital ai el a poné un boenita establecimiento di piscá, koe pronto tabatin hopi marchante, pasobra toer hende tabata stimé.

Awor e por bien pidi mân di Louison. Es deseo di su coerazon tabata cumpli i awé ainda é ta biba como un ciudadano respetá na Cleveland.

zindheid der Venezolaansche regeering".

Tot zoover de *Norddeutsche.*

De Berlijnsche *Echo* voegt hieraan toe: "Zoo heel erg bevredigend schijnt ons de oplossing niet toe. Een Duitscher schiet uit wettige noodweer een Venezolaan neer. Daarvoor moet de Duitscher het land verlaten, wijl de familie des verslagenen hem met moord dreigt, waartegen hem noch Duitsche noch Venezolaansche regeering met den besten wil der wereld schijnen te kunnen beveiligen. Dat komt ons eer betreurenswaardig dan bevredigend voor."

Oorlogsberichten.

Te gunstig waren de berichten, die in het begin inkwamen over den Spaansch - Amerikaanschen oorlog dan dat daaraan onvoorwaardelijk geloof kan worden gehecht. Het is nu dan ook gebleken, dat ze niet vrij waren van Amerikaansche grootspraak. Eerst heette het, dat San Juan de Puerto Rico in eenige oogenblikken geheel platgeschoten was, nu blijkt het, dat niettegenstaande de duizend dynamiet-bommen, die in de stad geworpen zijn, er bijna geen schade is aangericht en de Amerikanen onverrichter zake hebben moeten aftrekken. Hetzelfde geschiedde bij het bombardement van Santiago de Cuba. Ongeveer anderhalf uur vuurden tien Amerikaansche oorlogsschepen op de stad, doch niet één bom kwam zoo ver en zij moesten met verlies aftrekken.

Voor Havana zijn de Amerikanen al niet gelukkiger geweest. Verleden week Zaterdag verlieten twee Spaansche kruisers, de *Conde Venaditto* en de *Nueva España* de haven van Havana en vielen ondersteund door het geschut der forten de vijf Amerikaansche oorlogsschepen aan, die Havana blokkeerden, met dit gunstig gevolg, dat de Amerikaansche schepen op de vlucht gingen. Men begrijpt het enthousiasme, waarmede de Spaansche kruisers te Havana ontvangen werden. Later vertoonde zich een Amerikaansche kruiser met de parlementaire vlag en verzocht de wederzijdsche uitlevering der krijgsgevangenen; Generaal Blanco beloofde Madrid daarover te zullen raadplegen.

Het bombardement van Cienfuegos schijnt voor de Amerikanen ook geen gunstig gevolg gehad te hebben. Men heeft niet gehoord, dat die stad genomen is, wel dat de Amerikanen door de Spanjaarden zijn afgeslagen en de dooden en gekwetsten, die voor Cienfuegos aan Amerikaansche zijde gevallen zijn, naar Key West zijn overgebracht. Bij Cardenas geschiedde hetzelfde. Wat het bombardement van Caimanera, dat Donderdag door de Amerikanen gedurende een uur onder vuur genomen is, heeft uitgewerkt, is nog niet bekend. Men houde hierbij echter wel in 't oog, dat deze berichten van Spaanschen oorsprong zijn.

De Europeesche Mogendheden slaan niet dan met weerzin het werk der Vereenigde Staten gade. Zij zullen niet toestaan, dat de oorlog gevoerd wordt in Europeesche wateren en verzetten zich volgens de *Köln. Zeitung* ook tegen het bombardement van Manila, daar de krijg niet om de Philippijnen, maar om de onafhankelijkheid van Cuba gevoerd wordt. Ook de opstandelingen der Philippijnen zijn geneigd de wapenen neer te leggen en Spanje te helpen tegen de Amerikanen. Ernstige en rechtmatige protesten doet Spanje hooren bij de Mogendheden, omdat Amerika tegen het volkenrecht handelt door steden te bombardeeren zonder voorafgaande aankondiging.

Zooals men ziet, is de toestand niet rooskleurig voor Amerika. De blokkade van New-York schijnt in 't verschiet te zijn, de Spaansche vloot, die zich geducht versterkt heeft, is in aantocht, elken dag kan een zeeslag verwacht worden en door het voortdurend mislukken der operaties van de Amerikaansche vloot in de Cubaansche wateren keurt men het beleid van Admiraal Sampson af.

Spanje, dat een oogenblik door de oneenigheid in eigen boezem den moed dreigde te verliezen, heeft zich hersteld en is thans sterk in zijn nieuw ministerie, dat is samengesteld als volgt; Sagasta, premier; Leon y Castillo, Buitenl. Zaken; Correa, Oorlog; Aunón, Marine; Jirón, Koloniën; Puigcerver, Financiën; Capdepon, Binnenl. Zaken; Groizard, Justitie en Gamazo, Onderwijs. Natuurlijk zijn de kansen van den oorlog wisselvallig, doch zooals de omstandigheden thans zijn, wijst alles er op, dat Amerika terdege zal worden afgestraft voor zijn onrechtvaardige inmenging in de zaken van Cuba.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Bestuur der Centrale-afdeeling op Curaçao van de Vereeniging MOED, BELEID EN TROUW, gevestigd te Amsterdam, ten doel hebbende ondersteuning van behoeftige Ridders der Militaire Willems-orde beneden den rang van officier en hunne weduwen en weezen, heeft het genoegen ter kennis van belangstellenden te brengen dat het van het Hoofd-bestuur van genoemde Vereeniging een schrijven heeft ontvangen de ontvangst erkennende van eene som van *f.* 170, als bijdrage van deze kolonie gedurende het jaar 1897.

Hartelijk dankzeggende voor de betoonde belangstelling door de bewoners van Curaçao en de andere eilanden, blijft de Vereeniging zich op den duur met vertrouwen bij hen aanbevelen en op den verderen steun voor deze zoo nuttige instelling rekenen.

Namens het Bestuur der Centr. afd. voornoemd,

E. D. E. V. D. BOSSCHE,
Voorzitter.
J. J. V. D. BERGE,
Secretaris.

NEDERLAND.

Het Leerplicht-ontwerp.

Naar aanleiding van dit ontwerp merkt de *Katholieke School* het volgende op:

1°. Het zwaartepunt van dit wetsontwerp met zijn onnederlandschen schooldwang ligt in den leeftijd van 13 jaren, dien de leerling moet bereikt hebben, voordat hij de school mag verlaten.

2°. De tegenzin van sommige ouders ten opzichte der vaccine wordt in het wetsontwerp officieel als een ernstig gemoedsbezwaar erkend, waaruit noodzakelijk volgen moet, dat de verplichte vaccine voor de Bijz. School onmogelijk meer kan gehandhaafd blijven.

3°. Dit wetsonwerp formeert, indien het wet wordt, een nieuw leerjaar voor de meeste Bijz. Scholen. Het nieuwe leerjaar eischt noodwendig vermeerdering van onderwijzend personeel. Bovendien wordt het administratieve werk van het hoofd der school belangrijk er door verzwaard.

Summa summarum: Dit wetsontwerp is de handschoen, dien de huidige liberale regeering den voorstanders der vrije school toewerpt. Een nieuwe felle schoolstrijd kan niet uitblijven.

BUITENLAND.

Rome.—Waarom zet de Paus nooit een voet buiten het Vaticaan? De zeer liberale *Secolo XIXo* van Genua, beantwoordt deze vraag door een interview openbaar te maken, dat een medewerker zegt gehad te hebben met een aanzienlijk persoon van het Pauselijk hof. „Zoo de Paus te voet door de straten van Rome ging, zou hij onvermijdelijk het voorwerp van geestdriftige betoogingen van den kant der geloovigen worden, maar die betoogingen zouden ook aan hen, die van een tegenstrijdig gevoelen zijn, aanleiding geven tot tegenbetoogingen. De Paus zou dan tegelijkertijd toegejuicht en uitgefloten worden en het middelpunt zijn van het tumult en de oneenigheid. De Regeering zou hem wel militaire eer bewijzen, maar ze zou niet lang kunnen toestaan, dat in de straten van Rome betoogingen ter eere des Pausen plaats hadden, die daar onttroond vorst is. Geloof me, het is onmogelijk. De geheele wereld zou er den mond vol van hebben." Dit hebben de Katholieke bladen èn in Italië èn daarbuiten reeds jaren gezegd, maar het is niet overbodig, dat een Italiaansch liberaal blad dergelijke algemeen gevoelde waarheid openlijk erkent.

De *Secolo* weet ook mede te deelen, dat in de provincie Rome een groot gedeelte der bevolking genoodzaakt was twee maanden zich met gras te voeden.

Engeland. — De *Times* verneemt uit Peking: China heeft voldaan aan alle eischen van Rusland. De concessiën omvatten het volgende: 1° verpachting van Port Arthur voor 25 jaar als versterkte basis voor de Russische vloot; 2°. verpachting van Ta liën-wan voor denzelfden tijd als open haven en eindpunt van den spoorweg door Mantsjoerije, met het recht tot het opwerpen van versterkingen; 3°. Rusland krijgt verlof, een spoorweg te leggen van Petoena naar Ta liënwan en Port Arthur op dezelfde voorwaarden als den Mantsjoerije-spoorweg. In het telegram wordt nog gezegd, dat China den schijn redt, door in naam haar souvereine rechten te behouden, hoewel de verpachting gelijkstaat met afstand van grondgebied.

De zege der Russische diplomatie in China, zoo spoedig gevolgd op op het welslagen van Duitschland in hetzelfde land, terwijl Groot-Brittannië er geen succes van beteekenis heeft kunnen behalen, heeft de Engelschen in het algemeen, en Lord Salisbury's tegenstanders vooral, met wrevel vervuld tegen het beleid van den minister van buitenlandsche zaken. Waarschijnlijk is de ziekte van Salisbury, die toch een der bekwaamste diplomaten van Europa is, de hoofdoorzaak van Engeland's gering succes, doch dit werd niet in overweging genomen door sir Charles Dilke, toen hij de regeering aanviel in het Lagerhuis. De radicale afgevaardigde stelde de regeering de vraag, of zij een bespreking en een stemming over de volgende motie niet in het algemeen belang acht:

„Uit de leiding der Buitenlandsche zaken gedurende het laatste jaar is gebleken, dat het niet in het belang van het land is, dat de ambten van premier en minister van een departement in één persoon zijn vereenigd."

Minister Balfour weigerde een dag te bepalen voor de behandeling der motie, als het in de bedoeling van den voorsteller ligt de buitenlandsche staatkunde aan te vallen. Sir William Harcourt, de liberale leider, verklaarde een votum van wantrouwen in de regeering te willen uitlokken, waarop de regeering toezegging deed een dag te zullen bepalen voor de behandeling.

—Gisteren kwam hier het telegraphisch bericht aan, dat Gladstone gisteren omstreeks vijf uur in den morgen overleden is. De familieleden en de huisgenooten omringden het sterfbed en allen drukten den grooten staatsman een oogenblik vóór zijn dood de hand.

Spanje.—Het bericht, dat in de pers de ronde deed, dat Z. H. de Paus zijne bemiddeling in het Spaansche-Amerikaansch conflict had aangeboden en deze bemiddeling door beide partijen was aangenomen blijkt voorbarig te zijn geweest. Officieel is dit bericht uit Washington tegengesproken. Hoe het in de wereld kwam, wordt als volgt verklaard.

De Paus richtte, zooals wij in ons vorig nummer hebben medegedeeld tot de Regentes een telegram, waarin Z. H. haar verzocht een wapenstilstand voor Cuba te willen toestaan, opdat onderhandelingen voor het sluiten van den vrede konden worden aangeknoopt tusschen de Cubaansche overheid en de opstandelingen. Voordat dit telegram aan de Regentes werd gezonden, had de vertegenwoordiger van den Paus te Washington aan President Mc. Kinley gevraagd, of het hem aangenaam zou zijn, wanneer de Paus der Regentes den raad gaf den wapenstilstand toe te staan. De President sprak daarop den wensch uit, dat de Paus alles zou doen wat in zijn macht stond. Ten gevolge van dezen stap zond de Paus het telegram aan de Regentes.

Oostenrijk.—Ondanks de vereeniging van Schönerianen, socialisten en liberalen aller kleuren, hebben de Christelijken te Weenen in den strijd om de gemeenteraadszetels van het 1e kiezerskorps—weleer den burcht der liberalen—slechts één enkel district verloren, terwijl in alle andere districten hun kracht zeer is vermeerderd. Dezelfde Schönerer en Wolff, die weleer uit partijbelang riepen: "Weg met de liberalen!" roepen nu: "Weg met de Christenen!"

——o——